desiderijs terrenis astringit. caueat
ne districti in se iraz iudicis grauis ac
cedēs. dū loco delectat gloriē. fiat
subditus auctor ruine. Pollenter er=
go se quisqz metiat ne locū regimīnis
assumere audeat si quod in se viriū dā
nabiliter regnat. ne is quem crimē de
prauat prius intercessor fieri appetat
pro culpis aliorum.

Qualē se regēs debeat exhibere a
sine vitio corporis eē. Cap. xi.

Hinc etenz superna voce ad mo
ysen dicit. Loquere ad aaron.
Homo de semine tuo per familias q
habuerit maculam: non offeret pa=
nes deo suo. nec accedat ad mīnisteri
um eius. Vbi a repente subiungitur.
Si cecus fuerit. si claudus. si vel par
uo vel grandi et torto naso. si frac=
to pede si manu. si gibbus. si lippus. si
albuginē hns i oculo. si iugē scabiē. si
ipetiginem in corpe vl ponderosus:

Cecus quippe est qui superne lumē cō
tēplatōnis ignorat. qui pn̄tis vite te
nebris pressus. dū venturā lucem neq̄
q̄z diligendo cōspicit. quo gressū ope
ris porrigat nescit. Hinc etem̄ ꝓphetā
te anna dicit. Pedes sāctoꝝ suoꝝ
seruabit et impij in tenebris cōticescēt
Claudꝰ vero est: q̄ q̄dē quo ꝑgere de
beat aspicit. ꝫ per infirmitatē mētis.
vite viā perfecte nō valet tenere: quā
videt qꝛ ad v̄tutis statuz: dū fluxa cō
suetudo nō erigit. quo desideriū in-
mittit illuc gressus operis efficacit nō
sequūt. Hinc etem̄ paulꝰ dicit Remis
sas manꝰ et dissoluta genua erigite.
et gressus rectos facite pedibus ve-
stris. vt non claudicans erret: magis
autem sanetur. ¶ Paruo autem na-
so est. qui ad tenendā mēsuram discre
tōnis ydoneꝰ nō est. naso quippe odo
res fetoresq̄z discernimus. Recte ꝯ ꝑ
nasū discretō exp̄mit: ꝑ quā v̄tutes eli
gimꝰ. dlicta reprobamꝰ. vn̄ et ī laud
spōse dx̄. Nasus tuꝰ sicut turris que

est in libano. qꝛ nimirũ sancta ecclesia
que ex causis singulis tẽptamẽta pro
deãt. per discretõem ꝯspicit: ⁊ vẽtura
vitioꝝ bella. ex alto deprehẽdit. Sꝫ
sũt nõnulli qui dũ se estimari hebetes
nolunt. sẽpe se in q̃bus dã inq̃sitõnibꝫ
plꝰq̃ꝫ necesse est exercẽtes. ex nimia sb̃
tilitate fallunt̃. Vñ hic q̃ꝫ subdit̃. vl̃
grãdi vel torto naso. Nasus etem̃ g̃n
dis ⁊ tortꝰ est. discretõnis subtilitas
ĩmoderata. que dũ plus q̃ꝫ decet ex=
creuerit actionis sue rectitudinẽ ipsa
cõfũdit. Fracto aũt pede vel manu
est. qui uiam dei pergere oĩno nõ va
let. atqꝫ a bonis actibus funditus ex
sors vacat quatinꝰ hoc non vt claudꝰ
saltez cũ infirmitate teneat. ꝫ ab hijs
omnimodo alienus existat. Gibbus
vero est. quem terrene sollicitudinis
pondus deprimit. ne vnq̃ꝫ ad super=
na respitiat. Sed solis hijs que infi=
mis calcantur intendat. ꝙ etsi qñ ali
q̃d ex bono p̃rie celestis audierit ad h̃
nimiꝝ puerse cõsuetudinis pondere

grauatꝰ cordis faciē nō attollit qꝛ co
gitatōnis statū erigere nō valet: quez
terrene vsus sollicitudīs curuū tenet.
Ex horuz quippe spē psalmista dicit in
curuatꝰ sum: ⁊ humiliatꝰ sum vsqꝫqꝫ
Quoꝝ culpā quoqꝫ ꝑ semetipsā vitas
reprobās ait. Semē aūt qđ in spinis
cecidit. hij sūt q̄ audierūt vbū ⁊ a sol
licitudinibz ⁊ diuitijs ⁊ voluptatibz
uite euntes suffocantꝰ: ⁊ nō referunt
fructū. Lippꝰ vo est. cuiꝰ quidē īgeniū
ad cognitionem veritatis emicat. sed
tamen hoc carnalia opera obscurant.
In lippis quippe oculis pupile sane
sunt. sed humore defluente infirman
tes. palpebre groscescunt. Quarum
quia infusione crebro oculis atteritur.
etiam aties pupille viciatur. Et sunt
nonnulli quorum sensuum carnalis vi
te operatio sautiat: qui uidere recta
subtiliter per ingenium poterant. sed
vsu prauorum actuum caligant. Lip=
pus itaqꝫ est. cuius sensum natura ex
acuit. ꝫ cōuersatōis prauitas cōfūdit

Cui benē per angelū dicit Collirio in
unge oculos tuos vt uideas Collirio
q̄ppe oculos īungimꝰ vt uideamꝰ. cuz
ad cognoscēdā veri luminis claritatē
intellectus nr̄i atiē medicamine bone
operatōnis adiuuamꝰ. Albuginē vo
habet in oculo: qui veritatis lucem vi
dere nō sinit. qꝛ arrogantia sapiētie
sensū iustitie cecat. Pupilla nāqꝫ ocu
li nigra uidet: albuginē tolerās nichil
videt. quia uidelicet sensus humane
cogitatōnis. si stultum: se peccatorez
qꝫ intelligi: contemplationem intime
claritatis apprehendit. Si autem can=
dorem sibi iustitie seu sapientie tribuit
a luce se superne contemplatōnis ex=
cludit. ꝛ eo claritatē veri luminis ne
quaq̄ꝫ penetrat. quo se apd se per ar
rogantiam exaltat. sicut de quibusdā
dicitur Dicentes enim se esse sapien=
tes stulti facti sunt. iugem vero habz
scabiem. cui carnis peculantia sine ces
satione dominatur. In scabie ete=
nim feruor viscerum ad cutē trahitur

per quā recte luxuria designat. quia
si cordis tēptatō vsq; ad opatōnez ꝓ
silit nimiruz feruor intimus vsq; ad cu
tis scabiem ꝓrūpit. Et foras iam cor
pus sauciat. quia dum in cogitatōne
voluptas non reprimit. etiā in actio
ne dominat. quasi enim cutis pruri
ginem paulꝰ curabat abstergere. cuz
dicebat. Tēptatio vos non apprehē
dat nisi humana. Ac si aperte diceret.
Humanū quidem est in corde tēptati
onē perpeti: demonicū vero est: tēpta
tōnis certamine: ⁊ in operatōe supe
rari. Inpetiginez quoq; habet in cor
pore. si quis auaritia vastatur in men
te. Que si in paruis non cōpescitur: ni
miꝝ sine mēsura dilatat. Inpetigo
quippe sine dolore corpꝰ occupat ⁊ abs
q; occupati tedio excrescēs mēbroruz
decorem fedat. quia ⁊ auaritia capti
animū dū quasi delectat exulcerat vñ
adipiscenda queq; cogitatōni obicit.
⁊ ad inimicitias accēdit: ⁊ dolorē in
vulnere non facit quia estuati animo

ex culpa habundantiā ꝓmittit. Sz de
cor membroruz ꝑditur. qr aliaꝝ q̄ꝫ v̄
tutū per hanc pulchritudo deprauat̄
et quasi totū corpꝰ exasperat. quia ꝑ
vniuersa vitia animā subplātat. Pau
lo attestāte q̄ ait. Radix oīm malorum
est cupiditas. Ponderosus vero est
qui turpitudinez nō exercet ope. sed
tamen ab hac cogitatōne ꝯtinua: sine
moderatōe grauat̄ in mente. Qui ne
quaq̄z quidem vsq̄z ad opus nephari
um rapit̄. sed eius animus voluptate
luxurie sine vllo repugnatōnis stimu
lo delectat̄ Vitiū quippe est pōderis
cū humor visceꝝ ad virilia labit̄. que
ꝓfecto cum molestia dedecoris intu
mescunt. Pōderosus ergo est. qui to
tis cogitatōnibz ad lasciuiā defluens
pondꝰ turpitudinis gestat in corde.
Et q̄zuis praua nō exerceat opere: ab
hijs tamē nō euellit̄ mente. nec ad vsū
boni operis in aperto valet assurgere
quia grauat hunc in abditis pondus
turpe. Quisquis ḡ quolibet horum

vitio subicit: panes dño offerre ꝓhi-
betur: ne ꝓfecto diluere aliena delic-
ta non valeat is quē adhuc ꝓpria dua
stāt. qꝛ ergo paucis ad pastorale ma
gisteriū dignus qualit veniat atqꝫ b
indignꝰ q̄liter ꝑtimescat ostendimus
nūc is qui ad illud digne peruenerit.
in eo qualiter viuere debeat demon-
stremus.

¶ Is qui ad regiminis ordinē per-
uenerit. qualē se in ipso regimīe de
beat exhibere. ¶ Cap. xij.

Tantū debꝫ actōeꝫ populi actio
trāscēdere p̄sulis q̄ntū distare so
let a grege vita pastoris Oportꝫ nāqꝫ
vt metiri se sollicite studeat quanta te
nēde rectitudīs necessitudine ꝯstrīgi
tur. sub cuiꝰ estimatōe populus grex
vocat Sic ergo necesse est cogitatio
ne mundus actione precipuꝰ discretꝰ
in silentio. vtilis in verbo. singulis cō
passione ꝓximꝰ. p̄cūctis ꝯtēplatōne
suspēsus: bñ agētibꝫ ꝑ hūilitatē sociꝰ
ꝯtra dlinquētiū vitia ꝑ zelum iustitie